

Retslægerrådet har endvidere bemærket, at tidlig påbegyndelse af seksuelt samliv ofte fører til mange seksuelle kontakter med deraf følgende risiko for graviditet og veneriske infektioner. Den betydelige stigning i de senere år i antallet af gonorré med fare for mere varige underlivslidelser og af uønskede graviditeter hos ganske unge piger vidner herom.

Selvom en nedsættelse af den i straffeloven fastsatte lavalder for heteroseksuelt samkvem således efter retslægerrådets opfattelse ikke vil være ganske uden risici, finder rådet dog alt taget i betragtning ikke fornødent grundlag for at udtale sig imod, at aldersgrænsen nedsættes fra 15 år til 14 år.

Det er justitsministeriets opfattelse, at udviklingen siden fastsættelsen af den nuværende aldersgrænse må medføre, at straffelovens aldersgrænse for heteroseksuelt forhold nu nedsættes til 14 år.

I forbindelse med den foreslåede nedsættelse af aldersgrænsen i § 222, stk. 1, foreslås under § 4 en tilsvarende nedsættelse af aldersgrænsen i § 3, 2. pkt., i lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp, således at svangerskabsforebyggende vejledning og ordination af svangerskabsforebyggende midler kan gives unge mellem 14 år og 15 år.

Til nr. 16.

I den foreslåede affattelse af § 225, stk. 1, henvises foruden til straffelovens §§ 216-220 og 222 også til straffelovens § 223.

Ændringen hænger sammen med det under nr. 17 omhandlede forslag om ophævelse af den særlige aldersgrænse for homoseksuelle forhold.

Efter § 223 straffes den, som har samleje med en person under 18 år, der er den skyldiges adoptiv- eller plejebarn eller betroet den pågældende til undervisning eller opdragelse. Ligeledes straffes den, som under groft misbrug af en på alder og erfaring beroende overlegenhed forfører en person under 18 år til samleje. Under hensyn til, at enhver kønslig omgængelse med en person af samme køn under 18 år hidtil har været strafbar, har der ikke i homoseksuelle forhold været behov for en regel svarende til § 223. Indføres imidlertid samme aldersgrænse for heteroseksuelle og homoseksuelle forhold, jfr. forslaget nedenfor under nr. 17, må reglen i § 223 også gøres anvendelig i homoseksuelle forhold.

Endvidere er udtrykket „øver kønslig usædelighed“ af sproglige grunde ændret til „har kønslig omgængelse“. Udtrykket „har kønslig omgængelse“ er valgt under hensyn til, at der i § 224 benyttes et tilsvarende udtryk til beskrivelse af heteroseksuelle seksualmisbrug af beslægtet karakter.

Til nr. 17.

Også aldersgrænsen for homoseksuelle forhold

foreslås nedsat til 14 år. Efter straffelovens § 225, stk. 2, er aldersgrænsen for sådanne forhold 18 år.

Spørgsmålet om indførelse af samme lavalder for homoseksuelle og heteroseksuelle forhold blev i foråret 1971 rejst i folketinget over for justitsministeren. Der henvises til folketingstidende 1970-71, sp. 5593-5596.

På baggrund heraf indhentede justitsministeriet en udtalelse fra retslægerrådet om de eventuelle risici, der ud fra lægelige erfaringer måtte antages at være forbundet med en ligestilling af homoseksuelle og heteroseksuelle forhold i straffeloven.

I en erklæring af 23. maj 1972 udtalte retslægerrådet, at den seksuelle drifts organisation må antages at blive etableret allerede i fostertilstanden og i løbet af de første leveår. Den seksuelle konstitution må således længe før 15-18 års alderen anses for at være stabiliseret i enten hetero- eller homoseksuel retning. Samvær med homoseksuelle voksne kan derfor i almindelighed ikke antages at ville medføre nogen ændring af den heteroseksuelt indstillede unges driftsorientering. Kun i tilfælde, hvor den unges seksualdrift allerede er homoseksuelt orienteret, kan længerevarende seksuelt samvær med en ældre homoseksuel person formodes at bevirke en fiksering i homoseksuelle vaner og tilslutning til homoseksuelt miljø.

Retslægerrådet fremhævede, at undersøgelser af et tilfældigt udsnit af unge mænd, hvoraf en stor del havde været udsat for seksuelle tilnærmelser fra voksne homoseksuelle, ikke tydede på, at sådanne tilnærmelser har været i stand til at „forføre“ de pågældende til homoseksuel aktivitet — bortset fra et mindretal (3,5 pct.), for hvilke det må forekomme sandsynligt at antage, at de forud for den nævnte seksuelle kontakt har været homoseksuelt orienteret. Rådet pegede endvidere på, at det ikke synes muligt med sikkerhed at påvise sociale og psykologiske skadevirkninger hos drenge, som kortvarigt har haft seksuel kontakt med voksne homoseksuelle, eller som i en periode under deres opvækst har deltaget i homoseksuelle aktiviteter med jævnaldrende eller lidt ældre drenge.

Retslægerrådet udtalte herefter, at man ud fra lægelige erfaringer og undersøgelser fandt det ubetænkeligt at ligestille homoseksuelle og heteroseksuelle forhold i strafferetlig henseende.

I forbindelse med overvejelserne om at nedsætte aldersgrænsen for heteroseksuelle forhold i straffelovens § 222, stk. 1, til 14 år, anmodede justitsministeriet i efteråret 1972 retslægerrådet om at oplyse, om rådet fortsat ville finde det ubetænkeligt at ligestille homoseksuelle forhold med heteroseksuelle forhold i strafferetlig henseende.